

Van engagement gesproken: Guido vindt in onze parochies een luisterend oor en zorgt mee voor continuïteit in de eucharistievieringen. (foto HVdS)

Nu al een vertrouwd gezicht

Guido Vanfraechem depanneert onze parochiale zone

Uiteraard geen sinecure om de leemte op te vullen na het vertrek van pastoor Koen Verheire. Onze deken Dirk De Gendt doet zijn uiterste best om alle verantwoordelijkheden op zich te nemen. Vanuit Strombeek combineert hij zijn rol als deken met die van dienstdoend pastoor. Gelukkig kan hij rekenen op zijn zoneploeg die nu een tandje bijsteekt, op de vele vrijwilligers die mee de eucharistievieringen en verrijzenisvieringen verzorgen, en op het netwerk van sterke verenigingen en vrijwilligers die onze parochiale zone rijk is. Maar je kan natuurlijk niet overal tegelijk zijn. En dan zijn er Luc Valvekens en Guido Vanfraechem die met veel enthousiasme voorgaan in de zondagse eucharistievieringen. We willen onze lezers beter kennis laten maken met priester Guido.

Veel geleerd tijdens jeugdijaren

Guido Vanfraechem is geboren en getogen in Leefdaal. Dat ligt tussen Leuven en Tervuren. “Daar ben ik mijn hele jeugd in de Chiro geweest en ook in de jeugdclub ‘Twee hoog’. Zo genoemd omdat het op de tweede verdieping was. In de Chiro heb ik zowat alles gedaan wat mogelijk was: aspileider, groepsleider, gewestleider, lid van de nationale pedagogische leiding, voorzitter van de nationale werkgroep aspis. Toen ik een jaar of 16 was, is er ook een volleybalploeg opgericht en was ik daar nummer 28. Echt goed ben ik daar wel niet in geweest, maar samen met vrienden was dat plezant,” zo laat hij ons weten. Als kind ging Guido samen met zijn dorpsgenoten naar de plaatselijke school en aansluitend drie jaar naar de patersschool in Tervuren. Omdat hij specifiek voor meer fysica, scheikunde en biologie opteerde, ging hij daarna naar het atheneum in Leuven omdat ze alleen daar de richting ‘wetenschappelijke B’ hadden.

Geroepen worden

Hoe hij ertoe gekomen is om naar het seminarie te gaan, wilden we wel weten. Guido: “Op het einde van de humaniora moet je nadenken over wat je verder wil doen en voor mij leek het vanzelfsprekend om mijn engagement in de Chiro op een of andere manier verder te zetten. Bovendien hadden de rituelen in de kerk mij altijd bijzonder gefascineerd. Ze lieten aanvoelen dat er meer was tussen hemel en aarde. Dus een en een is twee en ik ben dan ook naar het seminarie geweest. Daar volgde een lange opleiding: één jaar filosofie, drie jaar sociale hogeschool (sociaal cultureel werk) en vier jaar theologie. Dat was een boeiende tijd. Wij dachten nog dat we de kerk en de wereld gingen veranderen en dat dit snel zou gebeuren. We hebben moeten ondervinden dat verandering een moeizaam proces is. Na 8 jaar werd ik gewijd. Heel het dorp stond op zijn kop. Er was een stoet met alle verenigingen van het dorp en ik werd samen met mijn ouders thuis afgehaald met paard en koets. Dat was nog de tijd van de triomfalistische kerk. Kort daarna is dat helemaal veranderd.”

Verantwoordelijkheden in sociale bewegingen

Guido: “Na mijn wijding moest ik nog naar het leger ofwel burgerdienst doen. Als gewetensbezwaarde heb ik ervoor gekozen om burgerdienst te doen. Dat was wel dubbel zo lang als bij het leger, maar wel heel interessant. Ik mocht die doen op de vormingsdienst van het bisdom waardoor ik ook de structuren van de kerk goed heb leren kennen. Ondertussen woonde ik in Duffel en hielp daar ook mee met de weekendvieringen. Het parochiewerk wenkte. Na mijn burgerdienst ben ik benoemd als onderpastoor in Hoeilaart. Later werd ik nationaal proost van KSA en 9 jaar later proost van de christelijke arbeidersbeweging (ACW nu Beweging.net). Wat ik nu nog altijd doe. Ik hou mij daar vooral bezig met het ondersteunen van de christelijke inspiratie die aan de basis ligt van deze bewegingen. Daar heb ik ook verschillende mensen uit Merchtem leren kennen: uit de vakbond, Femma, KwB, Samana, Okra ... Al die jaren als proost van KSA en ACW, ben ik blijven voorgaan in de weekendvieringen in Hoeilaart (later ook

Jezus-Eik). Tot vorig jaar. Toen zijn er in de druivenstreek verschillende pastoors met pensioen gegaan en is er één grote pastorale zone opgericht, bestaande uit 12 parochies. Voor mij was daar geen plaats meer en zodoende was ik vrij toen deken Dirk De Gendt mij vroeg om hem te helpen in jullie pastorale zone De Bron. Dat was maar voor even, maar ondertussen is dat toch al 6 maand. In afwachting van een nieuwe pastoor.

Pastorale zone De Bron

Op onze vraag hoe hij onze parochiale zone ervaarde, reageerde Guido zeer positief. “Vanaf het eerste moment was ik geweldig onder de indruk van de inzet van zeer veel vrijwilligers. Zeker in de kerk waar ik vooral mee te maken heb. Voor elke viering is er een koster, lector en een organist aanwezig. Alles is netjes in orde en staat klaar als je toekomt. De mensen doen goed mee en reageren soms zelfs op de preek. Iets wat ik daarvoor zelden meegemaakt heb. Ik heb al vastgesteld dat over de viering nog wat nagekaart wordt in De Werkman. Het valt me ook op dat er heel wat voorgangers zijn voor de verrijzenisliturgie tijdens begrafenissen. Zij doen dat heel goed. Ik heb in ieder geval de indruk dat jullie in Merchtem, Mollem en Bollebeek klaar staan om de kerk van morgen gestalte te geven. De priester zal daar een andere rol moeten in opnemen dan nu het geval is. Ik ben dan ook heel dankbaar dat ik een paar maanden met jullie mag meeleven en meevieren.” (HVdS)